

være velegnet som efterspørgselsregulator, ja, så er det jo et liberalt argument, som socialdemokraterne har overtaget. Vismændene taler endda om, at man kan fjerne ventelister i sundhedssektoren, hvis bare man gør op med gratisprincippet. Man tror altså, at folk står på venteliste af fornøjelse og ikke af behov.

Vores konklusion er, at vi ikke vil være med til øget brugerbetaling, medmindre der bliver tale om krone for krone-skattelettelser, og vi vil bestemt ikke være med til brugerbetaling i sundhedssektoren, medmindre vi taler om kosmetiske operationer og den slags små områder.

Derfor er det vores opfattelse, at det forslag til vedtagelse, der er fremlagt, slet ikke er dækkende for det forhold, og vi kan derfor ikke støtte det.

Frank Dahlggaard (UP):

Brugerbetaling er godt, gratisydelse er skidt, gratisprincippet er farligt, og det er det af tre grunde:

For det første fører gratisydelse til en kunstigt stor efterspørgsel og dermed et overforbrug. Det er skidt.

For det andet fører gratisydelse og gratisprincippet til dårlig service. Når prisen er nul, bliver servicen også typisk i nærheden af nul. Folk står med hatten i hånden, de skal jo ikke betale noget, og så føler de heller ikke, at de kan kræve noget, og de, der står på den anden side af skranken, er udmærket godt klar over situationen og udnytter den. Det fører til ressourcespild, det fører til kvalitetsfald.

For det tredje er gratisydelse i mange tilfælde asociale. Bibliotekerne er nævnt, teaterbilletterne er nævnt. Det er jo de velbærgede, det er Overdanmark, der går i teatret og på bibliotekerne. Man kunne nævne børnepasningen, hvor undersøgelser også har vist, at det er den mere velstillede del af befolkningen, der får passet deres børn og betaler en kunstigt lav pris. Så det er altså også på mange måder asocialt.

Man kunne indføre betalingsprincippet hele vejen igennem og tage højde for den sociale fordeling, også hele vejen igennem, ved at betragte brugen af offentlige serviceydelser som en værdi, der kan tillægges den skattepligtige indkomst. Nu har man jo sygesikringskortet, og man kan lægge en stribe ind, så hver gang, man benytter en offentlig serviceydelse, bliver det registreret elektronisk. Når året er gået, får de, der har brugt meget, registreret det og får lagt det til deres indkomst. Og har man en høj ind-

komst, ja, så tæller skatten mere, end hvis man har en lav indkomst. På den måde kan man graduere det, sådan at de, der er dårligt stillede indkomstmæssigt, i virkeligheden slet ikke kommer til at betale, men vi andre i Overdanmark får lov til at betale for det.

Der er enkelte ydelser, som ikke kan betegnes som brugerbetaling. Når man skal have et pas, eller man skal have et kørekort, så er der jo ikke valgfrihed. Man skal have det, og jeg tror, det er 600 kr., det koster i dag at få et pas. Det er jo en skjult skat eller et gebyr. Man kan ikke gå andre steder hen, men det skal man ikke blande ind i denne debat.

Jeg er skuffet over, at der har vist sig, at der her i Folketinget ikke er nogen rigtig konservative partier, så jeg må fremsætte mit eget forslag til vedtagelse, og det lyder sådan her:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer, at gratisprincippet ikke er spor gratis, men derimod ufatteligt dyrt for de offentlige kasser, fordi det giver anledning til et stort overforbrug af offentlige ydelser, ressourcespild i den offentlige sektor og en dårlig kvalitet af de offentlige ydelser, opfordrer Folketinget regeringen til at arbejde for øget brugerbetaling – navnlig på områder, hvor de offentlige gratisydelse især benyttes af den velstillede del af befolkningen som f.eks. teaterbilletter, biblioteksudlån og børnepasning.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 40).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår her efter i forhandlingen.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg glæder mig over, at det forslag til vedtagelse, som jeg også forud for debatten har haft lejlighed til at diskutere med fru Yvonne Herløv Andersen, kan samle meget bredt i Folketinget. Det må i sig selv være det første skridt til at imødegå den helt ubegrundede bekymring, som jeg da tror, fru Yvonne Herløv Andersen har ret i, at nogle mennesker føler for, om der er ved at ske et skred i de grundlæggende principper, vi vil fastsætte herinde i Folketinget.

Derfor vil jeg godt benytte lejligheden som afslutning på debatten her til at sige: Det er min